

muligvis en Tid lang komme til at staa overfor to forskellige Arter af Panteobligationer, nogle med den gamle Forstaaelse af, hvad der hører til Besætningen, og nyere, hvor Lovforslagets Opfattelse er lagt til Grund, og hvor Pantdebitorerne altsaa i allerhøjeste Grad ere bundne og efter min Mening delvis hemmede eller i alt Fald formelt hemmede i deres Virksomhed.

Hey: Jeg tror, at det kan være berettiget at sige, at dette lille Lovforslag i det store og hele har fundet en ganske gunstig Modtagelse. Det, man mest har haft Indvendinger at gøre imod, er maaske den stærke Specificering af de Ting, som fremtidig skulle være Genstand for Pantsætning; men selv det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Poul Rasmusen), der maaske var det ærede Medlem, der havde mest at indvende, havde, saa vidt jeg forstod, ikke meget imod selve Lovforslagets Princip, men kom til det Resultat, at han vilde kunne gaa med til at gennemføre Lovforslaget, naar det blev Genstand for nogle Indskrænkninger. Jeg haaber imidlertid, at disse Indskrænkninger ikke maa blive for store. Det ærede Medlem gjorde et Tilløb til en lidt videnskabelig Udvikling af Forholdet; det ligger mig som Lægmand noget fjernt at tage en Diskussion op derom, og jeg maa erkende, at Code Civil kender jeg ikke paa det Omraade; men den er jo da endelig ikke fra i Dag, den er vel ikke saa ny, at det ikke kunde tænkes, at visse af Bestemmelserne i den netop ikke passe for danske Forhold i 1911. Det er da i alt Fald ikke udelukket, og for mig ere dens Regler ikke noget talende Bevis for, at der ikke kunde være nogen Grund til Forandring paa dette Omraade herhjemme. Men i Virkeligheden er jeg vist enig med det ærede Medlem, thi han siger jo netop, at det, han har ment, er, at Driftsapparatet bør blive ved Ejendommen. Det er netop det, Forslaget tilsigter; der er jo ikke Tale om her at kunne eller ville træffe Bestemmelser om de Løsøregenstande, som en Mand ellers besidder, men det er netop Meningen at fastslaa, at dette Driftsapparat, det, der for Landejendommens Vedkommende maa betragtes som Driftsapparat, bør ogsaa, naar man kommer til det samme for Købstad- og andre Ejendommens Vedkommende, kunne drages ind under Pantsætningen, hvad der hidtil ikke har kunnet ske. Men er man endelig bange for, at dette skal svække en Mands Kredit, maa jeg gøre opmærksom paa, at dette ikke er noget, der skal finde Sted. Lovforslaget

siger jo kun ligesom den tidligere Lovgivning, at det vil kunne finde Sted. Og endelig gælder det da ogsaa kun, naar den Mand, der ejer disse Løsøregenstande, ogsaa ejer Ejendommen; thi først da er der Brug for det. Jeg kan ikke se andet, end at hvis der den Gang, man lavede Konkursloven, har fundet visse Indskrænkninger Sted, har der ogsaa, hvad jo den højtærede Justitsminister erindrede om, fundet Udvidelser Sted, og som saadanne betegner § 153 sig selv.

Saa vel det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Poul Rasmusen) som den højtærede Justitsminister nævnedes netop dette Forhold, at Senge, og overhovedet Inventaret fra Hoteller, saa godt som ingen Værdi have, naar de komme til Bortsalg for sig selv. Det er fuldstændig rigtigt. Men man maa heller ikke glemme, at en Ejendom, hvorfra alle disse Inventariegenstande tages, ogsaa gaar overordentlig langt ned i Værdi, naar den Pantsætning, her er foreslaaet, ikke kan finde Sted. Derpaa vil enhver praktisk Mand, der har haft med den Slags Ting at gøre, kunne nævne en Række Eksempler. Det er ikke alene det, at der saa godt som intet bliver, men det er selve Ejendommen, hvortil dette Driftsapparat har hørt, der i Handel og Vandel bliver Genstand for en virkelig betydelig Værdinedsættelse. Og jeg mener at have Ret i det, jeg sagde, da jeg forelagde Lovforslaget, at det er virkelige Værdier, der splittes for alle Vinde til Gavn for ingen, men til Skade for forskellige. Men Realkreditten har man vel ogsaa nok Lov til at fremme. Er Realkreditten ikke for Landbruget det vigtigste? Det er ikke min Mening hermed at imødekomme Folks Lyst til at laane; men fordi man ikke vil gøre det, kan det jo godt være berettiget at ville forøge Folks Laaneevne. Jeg tror ikke, at det er daarlig Økonomi. Og netop nu, da vi gennem vor Hypotekbank og paa anden Maade ere komne ind paa at arbejde ikke netop paa at afsætte vore Kreditforeningsobligationer i Udlandet, men paa at sikre dem en god Modtagelse, maa det i Forbindelse dermed siges, at jo bredere Grundlag der er ved Pantsætning i Kreditforeninger og Hypotekforeninger, des bedre Kurser vil man efterhaanden kunne vente at faa i Udlandet, naar det gaar op for Udlandet, at den Sikkerhed, der bydes, virkelig er af første Rang.

Det ærede 4de Medlem for 7de Kreds (Døcker) var bange for, at der kunde blive taget for meget med, og navnlig udtalte han sin Frygt for, at nu ogsaa Besætningsens Afkom skulde være indbefattet i Pantsætningen. Ja, jeg tør ikke her